

חברים יקרים:

הרינו מתכבדים לשלוח אליכם עדכונים, רשמים ומאמרים בתחום המס. קריאה נעימה.

סקירת החלופות השונות לפעילות הנדל"ן

בעקבות הפחתת המס

השקעה ופעילות הנדל"ן בארצות הברית, ככל פעילות כלכלית מחוץ לישראל מחייבת כמובן הבנה של דיני המס בישראל בקשר לפעילות מחוץ לישראל (למשל סעי' 29 לפקודה אשר עוסק בקיזוז הפסדים שמקורם מחוץ לישראל) וזאת לצד הבנה של דיני המס בארצות הברית ובמקרה הצורך גם של אמנת המס בין ישראל לבין ארצות הברית.

אחד מן השינויים הבולטים ברפורמה הייתה הפחתת שיעור מס החברות הפדרלי בארצות הברית משיעור מס מקסימלי של 35% למס אחיד בשיעור של 21%. דהיינו, פחות ממס החברות בישראל (23%). עם זאת יש לבדוק את שיעור מס החברות המדינתי במדינות השונות, ככל שקיים, שמתווסף למס החברות הפדרלי בארצות הברית.

כמעט במקביל ניתן פסק הדין התקדימי בעניין **יעקב הראל** בבית המשפט המחוזי (ע"מ 15-12-55858) בישראל ואושר על ידי בית המשפט העליון בעניין מיסוי LLC.

בקצרה נזכיר כי בדיני המס האמריקאים LLC ממוסה ככלל כגוף שקוף לצרכי מס, דהיינו, רווחי החברה והפסדיה מיוחסים לחבר ובהתאמה חבות המס בגינם משולמת על ידו במסגרת דוח המס האישי (1040), בהתאם לשיעורי המס החלים על החבר. ככל שהזכויות ב- LLC מוחזקות על ידי שני חברים או יותר (A multiple-member LLC)

השלכות יישומיות של הרפורמה במיסוי

האמריקאי על מיסוי פעילות של ישראלים בארצות

הברית ובישראל

פתח דבר

למעלה משנה חלפה מאז שעברה רפורמת המס של טראמפ (להלן: "הרפורמה"), אשר ידועה בשמה Tax Cuts and Jobs Act (TCJA) of 2017. הרפורמה החילה שינויים רבים בדיני המס האמריקאים הן ליחידים והן לחברות ובין היתר הורידה משמעותית את שיעור מס החברות הפדרלי האמריקאי ויצרה חובות דיווח ומס חדשים ליחידים אזרחים אמריקאים ובעלי רישיון קבע (גרין קארד) (לצרכי רשימה זו - "יחידים אמריקאים") אשר מתגוררים מחוץ לארצות הברית. ברשימה זו נסקור את השלכות הרפורמה ביחס לפעילות נדל"ן של ישראלים בארצות הברית על רקע החקיקה החדשה וכן על רקע פסק דין בעניין **יעקב הראל, חוזר 5/2004** (להלן: "חוזר 5/2004") ושורת עמדות חייבות בדיווח שיצאו בשנים האחרונות ביחס לחוזר. בחלק השני של הרשימה נסקור את ההשלכות של חקיקת ה- Global Intangible Low-Taxed Income (GILTI) ביחס לפעילות עסקית של יחידים אמריקאים אשר פועלים באמצעות חברות ישראליות וחברות זרות, תוך סקירה של פתרונות אפשריים למלכודת המס שנוצרה אגב חקיקת ה- GILTI.

בגין המס שנוכה בארה"ב. פקיד השומה סירב לתת את הזיכוי.

בית המשפט המחוזי דחה את עמדת הנישום. בפתח דבריו קבע בית המשפט, כי על אף שהתאגיד הזר נחשב כגוף שקוף לצרכי מס בארה"ב, יש לראות בו בגדר ישות "אטומה" ולא שקופה לצרכי מס בישראל. על כן, המס ששולם בארצות הברית הינו על ההכנסה של התאגיד הזר ואילו המס שהוטל בישראל הינו על הכנסת הדיבידנד של הנישום. לאמור, לשיטתו של בית המשפט המחוזי לא מתקיימת הדרישה בסעיף 200 לפקודה בדבר הצורך בזהות בין מפיק ההכנסה לבין מי שמבקש את זיכוי המס בגינה. בנוסף, ההכנסה שמוסתה בארצות הברית היא הכנסה מעסק, בעוד בישראל חבות מס היא על הכנסה מדיבידנד, ועל מנת ליהנות מזיכוי ממס נדרש לפי סעיף 204 לפקודה שההכנסה בישראל ובמדינה הזרה תהיה הכנסה מאותו מקור.

פסיקה זו אושרה בבית המשפט העליון (ע"א 4030/17), אשר בפסק דין קצר באופן תמוה דחה את הערעור שהוגש על ידי הנישומים. "עיינו בחומר לרבות סיכומי הצדדים, ושמענו את טענותיהם. דעתנו היא כי לא נפלה שגגה בממצאים העובדתיים שנקבעו - מה גם שהצדדים הגיעו להסכמות בעניין זה בהליך קמא - ובמסקנה המשפטית שנגזרת מהם."

אם כן, לצורך דיני המס בישראל, ובניגוד למעמדה בארצות הברית, LLC אינה יכולה להיחשב גוף

ההתנהלות דומה לשותפות – לכל חבר יש חשבון (basis), אשר כולל את הכספים שהזרים ל-LLC, בתוספת חלקו ברווחים, בניכוי חלקו בהפסדים ובניכוי כספים שחולקו. ה-LLC במקרה זה מגישה דוח 1065 ונותנת לכל חבר את חלקו בתוצאות השותפות ובהן השותפות במסגרת טופס שנקרא K-1. לפי דיני המס בארה"ב, כל עוד החשבון של החבר ב-LLC גבוה מאפס, חלוקת כספים לא תיחשב להכנסה, שכן מדובר בחלוקה על חשבון כספים שהחבר הזרים ל-LLC או על חשבון חלקו של החבר ברווחי ה-LLC (אשר כבר הוטל עליהם מס כאילו הופקו במישרין בידי החבר). אם החשבון של החבר עומד על אפס, חלוקת כספים לחבר מהווה הכנסה הונית בידי. LLC אשר מוחזקת על ידי בעל זכויות יחיד (A single-member LLC) נחשבת לגוף שקוף לחלוטין לצרכי מס בארצות הברית (Disregarded Entity) וכל הכנסותיה והפסדיה מיוחסים ישירות לבעל הזכויות היחיד בה.

ובחזרה לעניין הראל. באותו מקרה, הנישום תושב ישראל החזיק במלוא הון המניות של חברה משפחתית (לפי סעיף 64 לפקודה), אשר החזיקה ב-67% מהזכויות בתאגיד מסוג LLC שפעל בארה"ב בתחום מכירת ביטוחים רפואיים. הכנסותיו של התאגיד יוחסו, לפי הדין בארה"ב כאמור, לבעלי הזכויות בו, קרי לחברה המשפחתית. התאגיד חילק כספים לחברה, בגינם ניכה מס במקור בארה"ב. בדוחות שהגיש הנישום בישראל הוא דיווח על הכנסה מדיבידנד מהתאגיד שיוחסה לו כבעל מניות (הנישום המייצג) בחברה המשפחתית, ודרש זיכוי

ועוד. בעמדה מס' 50/2017 – קובעת רשות המסים כי ייחוס הכנסות תאגיד L.L.C לתושב ישראל אשר מחזיק בתאגיד זה ושבחר ליישם את ההסדר שנקבע בחוזר מס הכנסה 5/2004 באופן שמאפשר לו לדווח על הכנסות התאגיד באופן אישי יהיה לצורך זיכוי ממס זר בלבד ולא לעניין אחר, לרבות קיזוז הפסדים שהתהוו בפעילות ה-L.L.C מהכנסתו החייבת של תושב ישראל וכן לרבות פטורים המיוחסים ליחיד, ושיעורי מס מיוחדים הניתנים ליחיד (כדוגמת סעיפים 122א ו-125ג לפקודה). כך למשל, מי שבחר ליישם את חוזר 5/2004 לא יהיה זכאי למסלול 15% מס בגין דמי שכירות הקבוע בסעיף 122א לפקודה.

נזכיר גם כי במסגרת עמדה מס' 27/2016 – הביעה רשות המסים עמדתה כי חישוב ההכנסה החייבת בגין הכנסה שהופקה מחוץ לישראל על-ידי תושב ישראל, יעשה לפי הוראות פקודת מס הכנסה (כלומר, בהתאם לדיני המס בישראל). נוקטת העמדה החייב בדיווח יהיה תושב ישראל המפיק הכנסה מחוץ לישראל. יובהר כי לעניין סעיף זה, חובת הדיווח על מי שנוקט בעמדה שונה תחול על תושב ישראל שמפיק הכנסה מחוץ לישראל במישרין או באמצעות ישות שהוא מחזיק, במישרין או בעקיפין מעל 10% מאמצעי השליטה בה. כלומר שיעורי הפחת בגין הנכס מחוץ לישראל ייחשבו לפי שיעורי הפחת הקבועים בסעיף 21 לפקודה ובתקנות הרלוונטיות ולא לפי שיעור המס שחושב במדינת היעד. ניתן לתהות אם הוראה זו חלה גם על נישום אשר בוחר לדווח על הכנסותיו לפי חוזר 5/2004.

שקוף במלוא מובן המילה כל עוד היא אינה מסווגת כחברת בית או חברה משפחתית.

לחילופין על מנת למנוע כביכול את תקלת המס האמורה מאפשר חוזר 5/2004 למחזיק ב-LLC לדווח על הכנסותיה (ורק על הכנסותיה, ללא הפסדים) בדוחות שהוא מגיש בישראל על מנת לקבל זיכוי מס זר בגין המס ששולם על ידו בארצות הברית.

אלא מאי, בשורה של עמדות חייבות בדיווח שפורסמו בשנים האחרונות, מגבילה רשות המסים את השימוש המיסויי שניתן לעשות במסגרת חוזר 5/2004. כך בעמדה חייבת בדיווח מס' 16/2016 – מחזיקה רשות המסים בעמדה כי תושב ישראל אשר מחזיק בישות שאינה תושבת ישראל, הנחשבת בישראל כישות שאינה "שקופה" לצרכי מס בישראל ולעומת זאת נחשבת לישות "שקופה" בחו"ל (כדוגמת ישויות מסוג LLC או S Corporation בארה"ב), אינו רשאי לקזז הפסדים שהתהוו בפעילות הישות הזרה מהכנסתו החייבת, או מהכנסה של תאגיד אחר בהחזקתו, גם אם נחשב כשקוף בחו"ל.

כך למשל, קיזוז הפסדים בין שני תאגידי LLC שונים בדין האמריקאי (האחד רווחי והשני הפסדי) במסגרת דוח המס האמריקאי של בעל הזכויות בהם, בלתי אפשרי לגישת רשות המסים ומחייב לכאורה לבצע תיאום רב שנתי בין הדיווח לצרכי מס בישראל לבין הדיווח לצרכי מס האמריקאי.

חלופה ראשונה: הפיכת תאגידי מסוג LLC לחברות רגילות לצרכי מס בארצות הברית תחת הנחה כאמור שהשליטה והניהול מופעלים מחוץ לישראל. חלופה זו תאפשר לבעל הזכויות הישראלי לאמץ את דיני המס האמריקאים בחברות בצורה מלאה מבלי שככלל לדיני המס הישראלים תהיה השלכה על פעילות זו עד למועד חלוקת הדיבידנד הגם שיתכן כי הוראות סעיף 3(ט) לפקודה יחולו על משיכות כספים מהחברות בחלופה זו. בעת חלוקת דיבידנד, יינתן זיכוי מס בישראל בגין המס שישולם בארצות הברית על ההכנסה מדיבידנד מכוח הוראות בסעיף 204 לפקודה והוראות אמנת המס.

חלופה שנייה: חלופה אחרת היא להמשיך ולסווג את תאגידי ה- LLC כישויות שקופות לצרכי מס בארצות הברית מבלי לאמץ את הוראות **חוזר 5/2004**. גם חלופה זו תנטרל לכאורה את השלכות דיני המס בישראל על פעילות הנדל"ן עד לחלוקת דיבידנד אשר יהיה חייב במס בישראל. כמו יתכן כי גם הוראות סעיף 3(ט) לפקודה יחולו על משיכות כספים מהחברות בחלופה זו. עם זאת, פסיקת בית המשפט בעניין **יעקב הראל תמנע** ככל הנראה קבלת זיכוי מס בישראל בגין המס שישולם על ידו בארצות הברית. נראה כי חלופה זו רלוונטית רק ביחס לתאגידי LLC אשר טרם יישמו את הוראות חוזר 5/2004.

שתי החלופות הנ"ל, מצריכות בחינה של הוראות החנ"ז (סעיף 75ב לפקודה).

אומנם, העמדות הנ"ל אינן מהוות חקיקה ואו פרשנות משפטית מחייבת ולמעט חובת דיווח שהן מקימות בנסיבות מסוימות (כמפורט בסעיף 131ה לפקודה), אין להן כל תוקף מחייב ולבטח ניתן לחלוק עליהן מבחינה משפטית. ואולם, עמדות אלו לצד פסיקת בית המשפט בעניין **יעקב הראל** והפחתת מס החברות במסגרת הרפורמה בארצות הברית מחייבים לדעתנו לבצע חשיבה מחודשת חדשה בכל הקשור לפעילות נדל"ן של תושב ישראל בארצות הברית.

לאמור, במישור הדין האמריקאי על היחיד להחליט, ככל שהחלטה נתונה בידו, אם להמשיך לראות בתאגידי ה- LLC כחברות שקופות לצרכי מס בארצות הברית. לחילופין, ניתן להפוך בתנאים מסוימים את החברות הנ"ל לחברות רגילות לצרכי מס באמצעות הגשת טופס 8832 (Form 8832) לרשות המסים האמריקאית (IRS), במובן זה שהן ישלמו מס חברות אמריקאי בשיעור של 21%. חלוקת הכספים מהן תהווה ככלל אירוע מס נוסף של דיבידנד בארצות הברית ויתכן ויהיו לה השלכות מס הוספות אשר מצריכות קבלת ייעוץ מס אמריקאי. גם במישור המס הישראלי תצטרך להתקבל החלטה אם ליישם את הוראות חוזר **5/2004**, או שמא לראות בהן כחברות זרות רגילות לצרכי מס בישראל. הכל כמובן תחת הנחה כי השליטה והניהול על חברות אלו מופעלים מחוץ לישראל. לאור האמור ניתן לחשוב בין היתר על החלופות הבאות, כמובן בשים לב לפעילות הספציפית של הנישום בארצות הברית:

הוראות סעיפים 64 ו-64א לפקודה. חברות אלו נחשבות גם בישראל לתאגיד שקוף, אשר הכנסתו החייבת והפסדיו משויכות לבעלי מניותיו. לחילופין ניתן לפעול במסגרת שותפויות. שוב, ככל שפעילויות התאגידים יגיעו לדרגת "עסק" הרי שבעל הזכויות יידרש לשלם בגין מס שולי עד מדרגת מס של 50% (לרבות דמי ביטוח לאומי) בכפוף לקבלת זיכוי מס זר בגין המס ששולם בארצות הברית. בנוסף, רשות המסים עלולה לטעון כי יש לאמץ את חשבונאות המס הישראלית ביישומים אלו לעניין שיעורי פחת וכו' (והשוו לעניין **יעקב הראל** אשר עסק בחברה משפחתית).

סיכומו של דבר. לכל חלופה יתרונות וחסרונות משל עצמה. לפיכך, הבחירה בין החלופות צריכה להיעשות תוך ראיית התמונה העסקית בכללותה, לרבות סוג הפעילות (השקעית או עסקית), היקף הנכסים בארצות הברית, מידת המעורבות של היחיד ושקלול השלכות המס הן בראי המס האמריקאי והן בראי המס הישראלי.

חקיקת ה-GILTI והשלכות המס על פעילות של

יחידים ובעלי חברות

עד חקיקת הרפורמה בעלי מניות אמריקאים אשר החזיקו בחברה זרה היו חשופים לחבות במס בארצות הברית בעיקר במקרה ששיעור ההחזקה בחברה הזרה (במניות או בהצבעה) על ידי תושבי אמריקאים לצרכי מס (כלומר, אזרחים, מחזיקי גרין קארד, ובעלי אשרות עבודה בארצות הברית שנפלו למכסת ימי השהייה בארצות הברית) היה מעל

חלופה שלישית: חלופה נוספת היא שילוב בין סיווג תאגידי ה-LLC בארצות הברית כישויות שקופות לצרכי מס לבין אימוץ הוראות חוזר **5/2004** ביחס לפעילות הנדל"ן. חלופה זו מאפשרת לקבל זיכוי מס בגין המס ששולם במסגרת דוחות המס של היחיד בארצות הברית. ואולם, שטר זה ושוברו בצידו. ראשית, ככל שיימצא כי פעילות הנדל"ן עולה כדי עסק, בעל הזכויות, ככל שמדובר ביחיד, יהיה חשוף לשיעור מס שולי בישראל של עד 50%. שנית, רשות המסים, עלולה לטעון כי בהמשך להוראות חוזר **5/2004** ולעמדה חייבת בדיווח **16/2016** בעל הזכויות אינו רשאי לערוך קיזוז הפסדים מול רווחים במישור החברות המחוזקות. כמו כן, עלולה להעלות טענה כי שימוש במנגנון השחלוף האמריקאי (Section 1031), מקים חבות מס בישראל. כשלעצמנו, ניתן לטעון כי חוסר הודאות שחל בעניין פרשנות חוזר **5/2004** לצד טענות נוספות ובהן היותה של ארצות הברית מדינת אמנה, מחייב את אימוץ חשבונאות המס האמריקאית לרבות אפשרות קיזוז הפסדים. כמו כן, משיכת כספים מהתאגיד עד ליתרה הנמוכה מבין הסכומים שהזרים בעל הזכויות לתאגיד ה-LLC לבין יתרת חשבון השותף של אותו בעל זכויות בתאגיד, אינה נחשבת כמשיכת כספים לצורך סעיף 3(ט) לפקודה. אימוץ חלופה זה יחייב בחינה של מתן גילוי על נקיטת פוזיציה בניגוד לעמדה חייבת בדיווח מס' **16/2016**.

חלופה רביעית: אפשרות זו רלוונטית לתאגידים חדשים מסוג LLC. מדובר בסיווג לצרכי מס בישראל כ"חברת בית" ו/או חברה משפחתית לפי

תלו למשל דוגמה של יחיד תושב ישראל לצרכי מס אשר רחמנא ליצלן מחזיק במקביל באזרחות אמריקאית. אותו יחיד מחזיק ב- 60% מהזכויות בחברת שירותים תושבת ישראל לצרכי מס. החל משנת המס 2018 קיימת ליחיד חשיפה של דיבידנד רעיוני בארצות הברית בגין רווחי החברה הישראלית. מכל מקום, במרבית המקרים חברה אמריקאית אשר תחזיק בחברה ישראלית לא תחוב במס נוסף מכוח ה- Gilti הואיל ושיעור מס החברות הישראלי גבוה כאמור משיעור מס החברות האמריקאית לאחר הרפורמה. לצורך חישוב המס האמריקאית ניתן 50% ניכוי על הכנסת החברה הישראלית המחושבת לצרכי ה- Gilti וניתן זיכוי מס זר בגין חלק ממס החברות אשר שולם בישראל. נגזר מנסוחה זו, כי שיעור המס המקסימלי בגין ה- Gilti יכול להגיע ל- 13.125% אם החברה הזרה, אשר בשליטת החברה האמריקאית אינה משלמת מס חברות במדינת ההתאגדות שלה (למשל, במקרה של חברת Offshore).

הבעיה מתעוררת בעיקר כאשר בעלי המניות האמריקאים הם יחידים ולא חברות. יחידים אלו חשופים לתשלום דיבידנד רעיוני בארצות הברית הואיל ואינם נהנים מאותו מנגנון ניכוי וזיכוי מס זר שניתן לחברות אמריקאיות שמחזיקות כאמור בחברות זרות. בנוסף, ההכנסה חייבת במס השולי הפדרלי המקסימלי בארצות הברית, דהיינו בשיעור של 37%. משמעות הדבר היא תוספת מס אמריקאית לבעל המניות היחיד של עד 26.25% בגין הכנסת החברה הזרה. ניתן להקטין את

חמישים אחוז ועיקר הכנסתה של החברה נבע מהכנסות פאסיביות (דיבידנד, ריבית רווחי הון וכו'). חברות אלו ידועות בדין האמריקאי כ- **Controlled Foreign Corporation**, או בקיצור CFC. במקרה זה רואים בעל מניות אמריקאי אשר מחזיק ב-10% או יותר בזכויות במניות או בהצבעה בשנת המס, כאילו חולק לו דיבידנד בגין הרווחים שהצטברו בחברה הזרה, ללא קשר לשאלה אם הרווחים חולקו בפועל או שלא. מנגנון המיסוי ידוע בשם Subpart F ודומה למנגנון החברה הנשלטת הזרה הקבוע בפקודה במסגרת סעיף 75 לפקודה.

עם זאת, עד לחקיקת הרפורמה לא היה מנגנון מיסוי של חברת CFC אשר מרבית הכנסותיה נבעו מפעילות עסקית, כך שבעלי המניות האמריקאים מוסו בארצות הברית רק בעת משיכה בפועל של הכספים במסגרת חלוקת דיבידנד.

במסגרת הרפורמה הורחב למעשה בסיס המס על חברות CFC מכוח חקיקת ה- GILTI (Global Intangible Low-Taxed Income) במסגרת הוספת סעיף 951A לקוד המס האמריקאי. למרות שמו, החוק והתקנות שנוצרו מכוחו מחילים חבות במס אמריקאי על בעלי מניות אמריקאים בחברות CFC גם ביחס להכנסות עסקיות של אותן חברות זרות אשר אינן קשורות לנכס בלתי מוחשי (Intangible), שנוצרו מחוץ לארצות הברית (Tested Income) ובניכוי סך השווה ל- 10% משווי הנכסים המוחשיים של החברה (DTIR). מדובר במנגנון חישוב מס מורכב, אשר חורג מגבולות רשימה זו.

וכפופה לאילוצי תזרים המזומנים שקיים בה ולהוראות הדין האמריקאי ביחס לקבלת זיכוי מס זר או חלקו.

אפשרות שלישית, היא הגדלת המשכורת של בעל המניות האמריקאי על חשבון הצטברות העודפים. מובן, כי מבחינה ישראלית מדובר על תשלום מס הכנסה (וביטוח לאומי) בשיעורים גבוהים יותר, ואולם מבחינה אמריקאית עד לסכום של כ- 100 אלף דולר, הכנסת העבודה של בעל המניות האמריקאי מוחרגת ככלל מתשלום מס במסגרת כללי ה- Foreign Earned Income Exclusion.

אפשרות רביעית, לבצע סוג של "היפוך שרוול" ולהקים חברה אמריקאית חדשה אשר תחזיק בחברה הישראלית. מובן כי חלופה זו מהווה אירוע מס בישראל ומחייבת קבלת החלטת מיסוי באם בעל המניות הישראלי מבקש ליישם את הוראות סעיף 104 לפקודה. אפשרות זו עלולה לייצר אומנם מצב של כפל מס חברות בארצות הברית וישראל במקרה שהשליטה והניהול על החברה האמריקאית יעשו מישראל, אך ניתן לחשוב במצב זה להשקיף את החברה האמריקאית החדשה לצרכי מס בישראל.

אפשרות חמישית, לנסות לסווג את ההכנסה ברמת החברה כחברה בעלת הכנסה פאסיבית אשר תיכנס ל- Subpart F. היות שמש החברות הישראלי גבוה ממס החברות האמריקאי תזכה החברה הישראלית ל- High Tax kick out, שבמסגרתו תקבל זיכוי מס מלא בארצות הברית. הזיכוי המלא ינתן ככלל

החשיפה הנ"ל על ידי בחירה בסעיף 962 לקוד המס האמריקאי. סעיף זה מאפשר ליחיד בתנאים מסוימים להיות חייב במס חברות אמריקאי (21%) תוך קבלת זיכוי מס בגין חלק ממס החברות אשר שולם על ידי החברה הזרה. עם זאת, שימוש בסעיף הנ"ל אינו מקנה 50% ניכוי בגין הכנסת החברה הזרה לצרכי ה- Gilti. גם במקרה זה, אם שיעור מס החברות המוטל על החברה הזרה במדינת התושבות שלה נמוך מ- 26.25%, אזי ככלל תקום חבות מס ב- Gilti בארצות הברית בשיעורים נמוכים. חבות נוספת תחול בארצות הברית בעת חלוקת הדיבידנד בפועל.

ניתן לחשוב על מספר דרכים נוספות לצמצום ל- Gilti ולמס הרעיוני הנגזר ממנו. להלן רשימה חלקית של האפשרויות:

אפשרות אחת, היא להעביר מניות בחברה בישראלית, כך ששיעור ההחזקה של אמריקאים בחברה הישראלית לא יעלה חמישים אחוז. למיטב ידיעתנו, גם החזקה של קרוב של בעל המניות האמריקאי (בן זוג, הורה וכו') ביתרת המניות בחברה הישראלית תוציא את החברה הישראלית מהגדרת CFC.

מובן, כי יש לבחון את השלכות המהלך גם בארצות הברית, לרבות הדיווח והשלכות המתנה לקרוב.

אפשרות שנייה, היא חלוקת דיבידנד בפועל בסך הדיבידנד הרעיוני וקבלת זיכוי מס זר בארצות הברית (Foreign Tax Credit) בגין חבות המס ששולמה בישראל בגין הכנסת הדיבידנד. מובן, כי חלופה זו עלולה לפגוע בפעילות החברה הישראלית

אין באמור ברשימה זו כדי להוות חוות דעת ו/או ייעוץ משפטי בסוגיות הנידונות ובכל אופן מומלץ להתייעץ עם מומחה מס לפני נקיטת צעדים משפטיים ו/או אחרים המסתמכים על רשימה זו.

לחברה ישראלית, אשר משלמת מס חברות בשיעור הגבוה מ- 18.9% בישראל.

אפשרות שיטית, לנסות ולהפחית את ההכנסה של החברה הזרה מתחת ל- 10% משווי הנכסים המוחשיים של החברה (DTIR) בחברות עתירות נכסים (קבלנים, רכב וכו'). ככלל, הגם שמדובר בחישוב מס מורכב, חברה אשר תעמוד בתנאי זה לא תהיה כפופה לתוספת המס הנגזרת מה- Gilti.

הוא שאמרנו, הרפורמה יצרה שורה של אתגרים חדשים לאזרחים אמריקאים אשר פועלים מישראל ולתושבי ישראל אשר פועלים בארצות הברית. יש לבחון אתגרים אלו מתוך בחינה כוללת של נסיבות המקרה הן מהיבט המס האמריקאי והן מהיבט המס הישראלי ואמנת המס ולנסות ולמצוא את הפתרון לכל מקרה ומקרה באופן פרטני.

מובן, שברשימה זו סקרנו רק חלק מסוגיות המס הקשורות ברפורמה מנקודת המבט של המיסוי הישראלית ובכל מקרה אין לראות ברשימה זו כסקירה מפורטת של הרפורמה ועיקריה.

נבקש להודות לד"ר למשפטים ועו"ד אמריקאי וישראלי יורם קינן ולעו"ד ישראלי ויועץ מס אמריקאי אלי רייפן על הסיוע שלהם בהבנת היבטי המיסוי האמריקאי ברשימה זו.

נשמח לסייע בשאלות והבהרות נוספות: עו"ד (רו"ח) מאורי עמפלי, עו"ד שי ארז, עו"ד אנה צברי ועו"ד שלומי שלו.

הנכם מוזמנים לקרוא מאמרים ועדכונים נוספים באתר המשרד.